

Fredagen den 21 mars

Borgarna stryper Portvaktstugan

Sju anställda säger upp sig

— Moderaterna vill inte tjafsa mer om Portvaktstugan, säger socialnämndens ordförande Hans Håkansson.

De borgerliga partierna med moderaterna och centern i spetsen driver på för att lägga ner Portvaktstugan. Socialdemokraterna och VPK har i många år opponerat sig mot en nedläggning, som skulle drabba dem som har det allra sämst ställt i samhället.

Men borgarna använder en försåtlig taktik. Undan för undan skärs personalen ner, samtidigt som man lovat att verksamheten ska få leva vidare. I veckan som gick nåddes smärtgränsen. Bakom personalens rygg och utan politiska beslut med åtföljande debatt berövas Portvaktstugan sin föreståndare. Sju anställda överväger nu att säga upp sig.

Det gäller både personalen på Portvaktstugan och den nyinstiftade Lundaslussen.

Portvaktstugan har kontaktskapande verksamhet. Det är bl a ensamma och isolerade och missbrukare som går dit. Det är det enda stället i Lund som har öppet alla dagar i veckan och på kvällstid, och som är politiskt och religiöst obundet. Det är ett ställe för människor som, om det inte fanns, skulle sitta på Mårtenstorget eller vistas på sjukhus.

Hittills har opinionen varit stark mot nedläggningen och borgarna har inte haft ensam majoritet. Nu är situationen en annan. I somras organiserades verksamheten om. Tre tjänster lades över på den nyöppnade Lundaslussen och 2,5 tjänster, varav 0,5 föreståndartjänst, blev kvar på Portvaktstugan. Verksamheten skulle drivas med hjälp av en kamratförening. De som besöker Portis regelbundet jobbar alltså oavlönat på schemalagd arbetstid där. Socialnämndens ordförande Hans

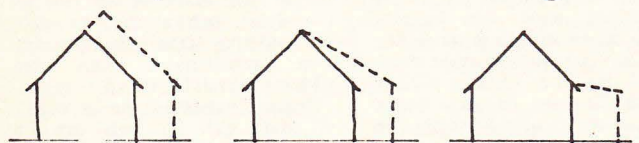
Håkansson lovade före valet att nu skulle man inte röra mer i Portvaktstugan.

För någon månad sedan fick personalen på omvägar veta att den halva föreståndartjänsten skulle tas ifrån Portvaktstugan. Besökare och personal har protesterat våldsamt.

— Det finns ingen möjlighet att bedriva någon social verksamhet värd namnet. Vi blir vakter, säger personalen. Egentligen har vi gått med på nedskärningar alldeles för länge. Vi borde ha sagt stopp för länge sedan.

I ett sista desperat försök att komma till tals med ansvariga politiker inbjöd Portis till ett möte i tisdags. Inga borgerliga politiker kom dit. Inte miljöpartiet heller. Hans Håkansson har emellertid sagt i telefon till personalen att nu vill moderaterna inte tjafsa mer om Portvaktstugan. De nya villkoren får gälla i ett år. Om det inte fungerar kommer man att lägga ner verksamheten och riva fastigheten.

Oacceptabel breddning

Boktryckare Per-Håkan Ohlssons hus i Tomegapskatan är ett ämne som VB tyvärr många gånger haft anledning att återkomma till, t ex genom Göte Bergströms teckning i nr 9. Nu protesterar Thomas Schlyter (vpk) i en reservation till byggnadsnämnden över det nya stadsplaneförslag som möjliggör en breddning av husen. Men alla tänkbara breddningssätt förvanskar husens karaktär, skriver han, och är därför oacceptabla.

Gott vatten från Bolmen

Vattenverket har byggts i olika omgångar från 1904 fram till 1974. Ett ålderdomligt gediget rörsystem är fortfarande i drift och olika detaljer vittnar om omsorg. Det är kanske något speciellt med att distribuera livets absoluta nödvändighet till människor.

Allt vatten, 8-9 kubikmeter per år som vi använder i Lund pumpas genom vattenverket som ligger i några små oansenliga hus i Höjeådal. Det fick vi veta vid studiebesök förra veckan. Huvuddelen av vattnet kommer från Vomb – och Ringsjön. Dessutom pumpas några liter upp från Alnarpsströmmen och ute i Prästberga. Detta vårt eget Lundavatten renas i vattenverket genom tre olika

filteranordningar, det vattnet är godast men blandas sedan med Vomb- och Ringsjövattnet till det inte alltid så välsmakande vattnet i våra kranar. På en stor panel registreras vattenintagen, ex 180 - 190 lit/sek från Vomb, anläggningen ska snart datoriseras.

Nästa år kommer Bolmenvattnet att anslutas. Det vattnet behövs inte, men det kommer kanske att smaka bättre än Ringsjövattnet. En annan förändring är att asbestledningarna till Vomb ska ersättas. Vid Sölvegatan finns stora vattenreservoarer under jord med vatten som kan förse staden med vatten under ett dygn vid driftsstopp. En gång i veckan tas stickprov på kvaliteten i ledningsnätet.

Bodil Hansson

Kvinnoforskning med lust

— Den manliga, förhållandevis kunskaps- och forskningstraditionen är förknippad med smärta. Det är en viktig uppgift för kvinnoforskningen att etablera föreställningen om kunskapen som lust, sa göteborgsociologen Eva Björkander när hon talade på årsmötet för Forum för kvinnliga forskare i tisdags.

De sedvanliga årsmötesförhandlingarna gick också smärtfritt. Nya i styrelsen blev Ann Henning, Elisabeth Mansén, Ann Schlyter, Ulla Svensson, Eva Säll och Margareta Söderström.

Om sambandet mellan kvinnoforskning och kvinnoforskning handlade Eva Björkanders föreläsning som var rubricerad "Kvinnor i rörelse". Tonvikten kan läggas olika i ordet "kvinnorörelse", menade hon, på den organiserade Rörelsen eller på Kvinnorna i stort. Det senare perspektivet är centralt:

organisationerna och medvetandet har sin grund i materiella processer som tvingar alla kvinnor att bearbeta definitionen av sej själva. Kvinnoforskningen präglas av en ungdomlig vitalitet, och har redan hunnit genomgå ett par olika faser. Den har i princip uppstått ur kvinnorörelsen men är omvänt viktig för denna. Ja, det lär inte finnas någon motsvarande rörelse, alltså inte heller arbetarrörelsen, för vilken forskningen spelar en så betydelsefull roll.

Rörelsekaraktären bör, som sker i Forum, spegla organiseringen och inriktningen av arbetet, t ex med en öppenhet som ger plats för kunskapssökande på olika ambitionsnivåer. Kvinnoforskningen bör också ha en folkbildningsambition. I Göteborg har detta börjat ge resultat: till de akademiska kurserna i kvinnoforskning söker många kvinnor med högst skiftande bakgrund som drivs av lusten till kunskap, inte av något smärtfyllt strävande efter poäng och meriter.

Stoppa valsen

När man går runt på stan ser man mycket egendomligt. Man tänker sig inte att man blir utsatt för så många olika saker som man blir. Man ska inhandla ett paket kondomer, och man tvingas VÄLJA FÄRG! Svart är klart manligt. Det är XL också. Vad ska man välja? Man rodnar ju om man tar Mamba – den där som kramas. Man avslöjar ju storleken. Man kan gå klädd i rosa nuförtiden. Det har man sett på stan. Man tycker kanske att det är skönt, men personligen vet man ju inte riktigt...

När kvinna går omkring i Lund ser kvinna också mycket egendomligt. Men kvinna tänker inte så mycket på vad kvinna blir utsatt för egentligen. Kvinnlighet har kvinna märkt kommit i ropet. Kvinna ska gå klädd i snäv kjol. Kvinna ska ha mycket mer smycken. Kvinna ska stoppa opp små Fleur-doftande bomullsproppar. Om kvinna inte använder sig av övriga produkter på denna svällande marknad, exempelvis Gazelle, Libresse, Saba, Sanetta med mera. Kvinna har fått en alldeles egen rakapparat, Ladyshave, för sin ringa, obetydliga hårväxt. Ja, på benen sitter den naturligtvis, INTE ETT STRÅ på något annat håll. Man har det naturligtvis, men kvinna har det inte.

Att växa upp, att bli "vuxen", är en kamp. Den blir inte lättare av allt underförstått som talar om hur du ska vara för att passa in i den grupp, män eller kvinnor, som du fötts in i. Det fungerar som ett arvrike. I historien i skolan får vi lära oss hur vissa kungar, födda till sitt jobb, inte har klarat av det. De gör ett lätt fånigt intryck – han som svarvade snusdosor i stället för att ägna sig åt rikets affärer till exempel.

Alla utsätts vi för samma hän, fast det handlar om att vi möjligen inte klarar vår roll som kvinna/man. Det finns så mycket vi inte får lov att vara och inte får göra, saker vi lär oss indirekt genom skyltdockor på Domus, namn på varor vi köper och mycket annat. Att vara tjej, svettig, luden, grovt byggd och storväxt är inte bra alls. Det måste kompenseras, med kläder, smycken, parfym, deodorant, eller varför inte bantning.

Att vara kille, späd, utan ludd, spenslig och kortväxt är illa, något som också måste kompenseras. Bodybuilding, muskler.

Valsen har hållit på länge. Längre nog. Vi tänker stoppa den och börja om.

*Små hjul, småhjul, kan velte store ting;
du et lillehjul, et lillehjul*

Om Marx

Kritiska uppgörelser med marxismen skriver vi gärna om i VB. I nr 7 recenserade Finn Hagberg boken *Renovatio mundi*, framlagd som avhandling på ekonomisk-historiska institutionen i Lund. Nu fortsätter "Amalia" att berätta om Mauricio Rojas kritiska uppgörelse med marxismen, utifrån sitt besök på disputationen.

Marx kritiserade kapitalismen för att den lät arbetarna slita hårt för andras vinst och för att människor miste kontrollen över vad de själva producerade. Men han prisade samtidigt den aldrig tidigare skådade industriella utvecklingen, de tekniska framstegen och raserandet av ekonomiska, kulturella och nationella gränser. För att belysa Marx' position i förhållande till kapitalismen kan man exempelvis jämföra hans syn med indianernas uppfattning om de vitas kultur under industrialismens begynnelse.

Öknen

Suquamishhövdningen Seattle skriver i slutet av 1850-talet ett brev till presidenten i Washington som svar på de vitas begäran att indianerna ska sälja jord och flytta till reservat. Han frågar där hur man kan köpa eller sälja himlen över huvudena eller jordens värme och säger att bergstopparna, saften i ängsgräset, kroppsvärmen från en ponny och människan själv hör alla till samma familj. Han säger att för den vite mannen är jorden inte en bror utan en fiende och när han har besegrat jorden drar han vidare. Seattle spår också att den vite mannens girighet kommer att förtära jorden och bara lämna en öken kvar.

I Kommunistiska manifestet som kom ut ett decennium tidigare skriver Marx och Engels: "Bourgeoisien har under sitt knappt hundraåriga klassvalde skapat kolossala produktionskrafter än alla föregående generationer tillsammans. Naturkrafternas underkuvande, maskinerierna, kemins tillämpande på industrien och jordbruket, ångbåtarna, järnvägarna, de elektriska telegraferna, uppodlande av hela världsdelar, floderna som gjorts farbara, hela, ur marken framstampade befolkningar – vilket föregående århundrade anade, att sådana produktionskrafter slumrade i skötet av det samhälleliga arbetet?" Vidare: "Bourgeoisien har underkastat landet stadens herravälde, hon har skapat jätttestäder. Hon har i hög grad förökat stadernas befolkning och därigenom undandragit en betydlig del av befolkningen lantlivets förslöande inverkan. Liksom landet av staden har hon gjort de halvt barbariska folken beroende av de civiliserade, bondfolken av bourgeoisiefolken, österlandet av västerlandet."

Tusenårsriket

I fredags förmiddag bevistade jag en disputation som handlade om Marx' kritik av kapitalismen och ännu mer om ramarna för den kritiken. Bakom avhandlingen om marxismens kris stod Mauricio Rojas och opponent var Bo Gustafsson från Uppsala.

Kärnan i marxismen är för Mauricio Rojas tron på att människorna till slut ska finna lyckan på jorden och leva i endräkt i tusen sinom tusen år, och att historien går från det goda till det onda och så åter till det goda. Han menar att marxismens olika histo-

riska etapper som börjar med urkommunismen och efter en rad brutala klassamhällen övergår i kommunismen har en parallell i den judisk-kristna föreställningen om paradiset-syndafall-paradiset. Enligt Marx går historien hela tiden framåt och varje nytt samhälle är ett högre stadium som för människorna närmare det harmoniska slutstadium då staten vittrat sönder och då skilda krafter inte längre strider om vare sig jordens frukter eller om makten över varandra. Rojas menar att Marx i sin syn på utvecklingen som ett ständigt framåtskridande är fångad av Hegels filosofi, även om ekonomin är drivkraften för Marx och idéerna för Hegel.

Han menar också att den unge Marx som skrev det kommunistiska manifestet förblev densamme i sitt filosofiska och ekonomiska tänkande livet ut. Den man som i Kapitalet analyserade arbetet och vara, hade redan dragit upp ramarna för sin syn på samhället, något som för Rojas bidrar till att klassificera marxismen som frälsningslära.

Argument för detta tycker han sig finna även i verkligheten, det vill säga i det faktum att marxismen främst har inspirerat politiska samhällsbyggen och politiska rörelser. Här ser vi marxismens tragik, menar han. I såväl de östeuropeiska länderna som i tredje världen har frågan om huruvida man måste gå igenom det kapitalistiska stadiet ofta hindrat den politiska förstältsen och deformationen den politiska kampen, och mycket förtryck och mycken brutalitet har vi sett spåren av i Marx' och senare även Lenins läror.

Mañana

Opponenten Bo Gustafsson invänder bland annat mot identifieringen av Marx med Hegel. Han undrar hur mycket Marx egentligen måste bryta med Hegel för att framstå som självständig och framhåller tre skillnader mellan de båda herrarna: 1. För Hegel tjänar filosofin syftet att förstå världen, för Marx är den ett verktyg i kampen för att förändra världen. 2. För Hegel är världen Guds självbiografi, för Marx är världen resultatet av människors handlingar. 3. För Hegel är verkligheten en garderob för världsansandens förklädnader, för Marx börjar allt med den mänskliga vardagen.

Opponenten undrar också om det måste vara den judisk-kristna synen som är grunden för Marx tro på tusenårsriket bara för att det finns likheter mellan de två lärorna. På det svarar Mauricio att vi ofta är rädda för att se hur vi själva är påverkade av vår tid och kultur och att en indier aldrig skulle blivit en Marx med sin religions och sin kulturs sätt att se på livet.

Bo Gustafsson anser att Rojas går för långt när han definierar marxismen som enbart frälsningslära och menar att den franske filosofen Althusser har rätt i att

man måste skilja mellan den unge världsomstörtaren Marx och den mogna vetenskapsmannen Marx. I Kapitalet som Marx skrev på ett senare stadium finner man konkreta analyser av sådant som arbetstidslagstiftningens betydelse för utsgningen av arbetarna, våldets betydelse för den ekonomiska utvecklingen, analyser som kan prövas i verkligheten och som är vetenskapliga. B.G. betonar också det positiva i marxismens grundsyn som hjälper oss att förstå världen, nämligen att människorna blir dem de är tillsammans med andra människor: Per är inte Per utan Pål, att ekonomi och politik och ideologi hänger samman och påverkar varandra, inga filosofier och tankegångar skapas utan beröring med den materiella verkligheten.

Historiematerialismen är en viktig metod för forskningen på universitetet hävdar opponenten vidare och som exempel ger han debatten inom ekonomisk historia om övergången från feodalism till kapitalism och analysen av nyliberalerna. Han menar också att arbetarrörelsen skulle ha svårt att känna igen sig i Rojas marxism och syftar då främst på socialdemokraterna.

Rojas säger att han aldrig varit socialdemokrat och när det i övrigt gäller hur och var marxismen tillämpas så vidhåller han att universitetet i Norden till exempel är bara ett litet område, det stora området idag är politiken i tredje världen och det är där man måste skärskåda effekterna av den politiska ideologi som marxismen är.

Vad gäller Marx senare produktion som Kapitalet så håller Rojas med om att Marx där har användbara analyser, men han betraktar det ändå bara som vetenskapliga ansatser som kanske kan utvecklas längre fram. Han anger som ett exempel på en brist hos Marx att han måste frångå historiematerialismen när han förklarar den industriella revolutionen, här bygger människorna upp en organisation för kapitalistisk handel och produktion innan den tekniska kunskapen och de nya maskinerna utvecklats istället för tvärtom.

Rojas menar att Marx gjorde anspråk på att förklara hela mänsklighetens utveckling på ett principiellt plan och ser det som ett misslyckande från Marx' sida när han finner samhällen som inte passar in i kedjan urkommunism – slavsamhälle – feodalism – kapitalism – socialism – kommunism och då måste ta till en speciell term utanför schemat, det asiatiska produktionsstadiet.

Opponenten anser tvärtom att Marx inte alls gör anspråk på att förklara allt, utan att historiens stadier för Marx är en ledtråd i analysen och att han tar upp ett undantag från schemat som som samhällena i Asien visar på hans prövande attityd.

Bosse Gustafsson menar också att Marx själv inte velat dra för stora växlar på sin framtidsvision. Han sa en gång att han inte skrev recept för framtidens soppkök, varpå Mauricio Rojas genmålade att det var det fräckaste Marx överhuvudtaget gjort, att vi ska äta soppa imorgon slår han fast, men säger inte något om vad soppan ska bestå av!

Amalia

Kvinnokampen — Mellan tangatrosor och riddarrustning

Nej, det var inte meningsfullt att fortsätta driva kvinnokamp genom Kvinnocentrum i Lund, skriver Christina Berglund. Ingen kom ju. Men kvinnoförtrycket består, tro inte något annat trots allt som sägs. Och det tar sej nya former och uttryck.

Det sägs att vi lever i ett jämställt samhälle. Det sägs att vi lever i ett land där det råder jämlikhet mellan könen. Det sägs att kvinnan står i ett med mannen jämbördigt förhållande till stat, arbetsmarknad samt herrpress. Internationellt sett är Sverige unikt, för här har herrar jurister, politiker och annat löst folk frambringat ett fyrfaldigt leve och en jämställdhetslag. Till förmån för den förmenta rättvisan.

En jämställdhetslag som efter en depraverande förlösning och traumatisk uppväxt kniper röster till den kör som — trots bevis om motsatsen — hävdar att kvinnans position i samhället icke är sämre än mannens. Just jämställdhetslagen används ofta som argument för att den svenska kvinnan borde hålla käften. Internationellt sett...

INTE

Vad är det då som är så förbannat bra med lagen? Den har *inte* medfört någon högre status för typiska kvinnosysslor. Kvinnornas yrken är fortfarande de sämst betalda, förlagda på sämst arbetstid och alltså minst attraktiva. Jämställdhetslagen har *inte* medfört den självklara rätten till egen försörjning, dvs eget arbete, för kvinnor i barnafödande ålder eller kvinnor med småbarn. Arbetsköparens fria anställningsrätt ger honom möjlighet att anställa de vackra kvinnorna. De infertila kvinnorna. De lönsamma kvinnorna. I den mån han nu anställer kvinnor.

Eftersom den högre statusen, de högre lönerna för typiska kvinnosysslor lyser med sin frånvaro har kvinnokampen i stort sett inte inneburit några reella ekonomiska förbättringar. Eller praktiska förbättringar. Kvinnan är idag fortfarande i hög grad beroende av en snäll make för sin välfärds skull. För sina barns välfärds skull.

Jämställdhetslagstiftningen har *inte* inskränkt porrindustrins möjligheter att exploatera kvinnan som könsobjekt. *Inte* medfört några möjligheter för kvinnan att slippa definieras som tjänstvillig och piskvänlig bakelithäck. *Inte* inneburit några möjligheter för oss att slippa konfronteras med kvinnor som på bild inte verkar ha något emot att definieras enligt ovanstående...

Nej — visserligen behöver vi inte bära slöja, men å andra sidan får vi knappt bära trosor heller!

Abonnera

Så vad har vi då internationellt sett?

Det existerar ett kvinnoideal som framförallt poängterar vikten av skönhet. En skönhet som bygger på vissa givna förutsättningar. Man ska ha välansad midja, fuktiga läppar (helst tysta och så lite halvöppna...) samt sexiga trosor. Inte nog med att trosorna ska vara sexiga. De ska vara nya också! Bland de senaste affärs-

idéerna lanseras just nu, efter norsk förebild, de prenumererade trosorna. Mot "rimlig" kostnad ska vi kunna erhålla sex par trosor varannan månad.

I jämlikhetens namn erbjuder försäljaren en liknande förmån åt män. De ska få prenumerera på — strumpor? Räknas det männe som manligt att vara lite skitig under?? Den här idén är givetvis inte lanserad av någon kvinna. Nej — av en man i (förmodar jag) sladdriga kalsingar och nya strumpor. Under teknad skulle kunna tipsa honom om försäljningslogan: "När gav du din man en röd strumpa sist?" Till exempel.

Sen har vi det där med våldtäkt. Då får vi visst skylla oss själva. Särskilt om vi går på det där med att vara vacker. Eller på minsta vis är trevliga och tillmötesgående mot en man. Det tolkas som ett medgivande till sexuellt umgänge vad våra ord än säger. Även om vi säger NEJ. För herrar jurister och domare tror sig vita vad kvinnor vill *egentligen*.

Så finns det förstas en del herrar och damer psykologer som hävdar att en våldtäkt inte alls är en sexuell handling, beroende på oresonlig kättja som uppstått pga kvinnans utmanande klädsel. Våldtäkt är våldsbrott och har bl a sin grund i underlägsenhets-känslor och inneboende aggressioner. Man får passa sig för att visa sig överlägsen, intellektuellt eller praktiskt, en man. För då kan han få ångest och våldtar dig vare sig du bär tangatrosor eller riddarrustning!

Ingen kom

Och det är väl ungefär här kvinnokampen befinner sig idag. Mellan tangatrosor och riddarrustning. Det var här den befann sig när jag för drygt tre år sedan gick med i Kvinnocentrum. Det var här den befann sig när jag för ett år sedan åtog mig att sitta i styrelsen.

Föreningen hade under några få år tappat liv och substans men jag trodde inte att det skulle vara något problem. Kvinnokampens angelägenhet är ju så uppenbar... En rekryteringskampanj var väl vad som behövdes. Så naiv var jag och ett par stycken till. Vi kallade samman till ett möte för att reda ut vad Kvinnocentrum stod för. Vad det var vi ville rekrytera folk till. Ingen kom. Då arrangerade vi möten för att reda ut varför ingen kom. Ingen kom. Då arrangerade vi möten för att reda ut vad som skulle få folk att komma. Ingen kom.

Nå. Lite orättvis är jag i min beskrivning. Några givande tema-kvällar hade vi kring ämnen som incest, porr och prostitution, kvinnor och arbetsmarknad m m. De mötena var både välbesökta och uppskattade.

Nu som då

Det är ett gammalt problem det där med att få kvinnor samlade. Redan för ett par tusen år

sedan beskriver Aristofanes samma dilemma i sitt drama *Lysistrate*. Sparta och Athen befinner sig i krig med varandra. *Lysistrate* som är attiska har kallat alla kvinnor i Athen och Sparta för att få en kärleksstrejk till stånd (ursäktad den i sammanhanget dåliga vitsen). Strejken har till syfte att ta den politiska makten från männen eftersom makten i deras händer endast innebär krig och meningslöst våld. Scenen är nedanför Akropolis. *Lysistrate* går fram och tillbaka.

Lysistrate: Jo, jo — man skulle kallat dem till backanal, till någon fest för kärleksgudar — eller Pan, då skulle man väl knappast kommit genom porten. Men nu har minsann ingen enda orkat hit. Jo visst, där kommer ju min grannfru i kvarteret. God morgon, Kleonike!

Kleonike: Hej, *Lysistrate*. Varför så upprörd? Rynka inte pannan, barn. Dina ögon skjuter pilar. Det är missklädsamt.

Lysistrate: Men kära Kleonike, hjärtat brinner i mig! Jag är så rasande på hela kvinnokönet. Hos mannen har vi också namn om oss att kunna vara i stånd till vad som helst.

Kleonike: När, är vi inte det?

Lysistrate: Här har man skickat bud till dem att möta upp till rådslag om en viktig kvinnökägenhet — de sover!! Ingen kommer.

Kleonike: Men älskade min vän! De kommer nog. För kvinnfolk är det inte lätt att ta sig utom dörr. En pysslar om sin gubbe, en måste väcka tjänstefolket eller lägga sin unge — eller tvätta den och ge den mat.

Lysistrate: Men det är andra, större värv som förestår för dem!

Kleonike: Vad är det, älskade *Lysistrate*? Och varför har du kallat oss till detta möte? Vad gäller saken? Hurdan är den?

Lysistrate: Stor!

Kleonike: Och — styv!

Lysistrate: Jo — nog så styv!

Kleonike: Och vi som inte har mött upp!

Lysistrate: Jag menar inte *den*. Då hade alla kommit! Nej, det är något jag tänkt ut under många natters vaka när jag vänt och vridit mig.

Fan!

I dramat och litteraturen kan man skapa lyckliga slut. I verkligheten är det annorlunda. *Lysistrate* och hennes systrar genomförde sin kärleksstrejk, tog makten och allt blev frid och fröjd. Vi i Kvinnocentrum fann inte värt sätt att bedriva kvinnokamp meningsfullt. Eller rättare sagt: Kvinnocentrums

Från det kommunala

Mp och invandrarnämnd

VPKs motion om en invandrarnämnd avslogs av borgerligheten med Mps benägna bistånd. Miljöpartisternas argumentation mot nämnden då var att det skulle innebära ökad byråkratisering, ökade formella kontakter, ja en allmän ökning av den formella sektorn. Idag röstar Mp i skolstyrelsen för VPKs förslag om att inrätta en invandrarnämnd.

Frågan kom upp i samband med att den borgerliga majoriteten i socialnämnden hade föreslagit att inkorporera delar av invandrarbyråns verksamhet i socialnämndens uppgifter eftersom de ser den kurativa verksamhet bland invandrarna som en fråga för den sociala verksamheten. Varken Mps eller borgarnas politik förvänar oss.

Mp driver nu i opposition de frågor de en gång hade möjlighet att själva avgöra i progressiv riktning genom att stödja exempelvis våra förslag.

Borgerligheten vet vi, har alltid betraktat de verksamheter som på ett eller annat sätt skiljer sig, och dessutom är behäftade med problem som en naturlig del av den socialkurativa verksamheten.

En ruttens historia eller vad var det vi sa

För ett par år sedan begärde FBU (Frivilliga Befälsutbildningen) att Lunds kommun skulle gå i borgen för ett lån på 163 000 kr. VPK röstade emot. Föreningen skulle köpa ett barackliknande hus som skulle transporteras till tomt. Detta gjordes, men nu ett par år efter visar sig det hela i sitt fullständiga misslyckande. De reparationer som skulle göras på huset blev antingen inte gjorda eller blev utförda på ett så amatörmässigt sätt att husets skick t o m förvärrades. Detta enligt fritidsförvaltningens egen bedömning. Det är i många avseenden en ruttens historia både bildligt och bokstavligen talat. Nu begär FBU att kommunen löser in huset.

Kommunen brukar gå in i borgen för saken när det gäller ideella organisationer, men organisationens egna insatser antingen genom eget kapital eller frivilligt arbete måste vara väl dokumenterade, det var de inte i FBUS fall. Att det är en frivillig försvarsorganisation är ingen automatisk garanti för skötsamhet. Dessutom har sådana organisationer som i FBU och Lottakåren inget med försvaret att skaffa de är enbart ideologiska överbyggnader för ett gammaldags fosterländskt budskap.

Forts. på sid. 4

Bredgatan 28, 222 21 Lund. Tel 046/12 74 95 (onsd efter kl 18.00)
Postgiro 17 459-9. Prenumeration 90:-/år
Sättning och lay-out: VB-red på acupress, Lund.
Tryck: acupress, Lund. Ansvarig utgivare: Monica Bondesson.
Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsman-
nens egendom. Red förbehåller sig rätten att korta insändare. För
obeställt material ansvaras ej.
Har du flyttat?
Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet,
Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:
Postnummer: Postadress:

Kommunal insyn önskas

Kommunen sparar genom att låta informationen om förvaltningarnas verksamhet försämrats.

I höstas, tror jag det var, beslöt fullmäktige att omfånget på förvaltningarnas verksamhetsberättelser skulle bantas kraftigt – högst två A4-sidor var ordern. På så sätt minskas nämligen omfånget på fullmäktigehandlingarna, där årsberättelserna hittills har redovisats. Och därmed snor man in några kronor i minskade tryckkostnader. Att den intresserade allmänheten därmed får det ännu svårare att få grepp om den kommunala verksamheten intresserar uppenbarligen inte våra politiker.

Exempel? I många år har gatu- och trafiknämnden fyra gånger om året låtit räkna biltrafiken på vissa gator. Siffrorna har publicerats i årsberättelsen. För den enskilde har detta varit lättillgänglig information; enkelt att gå på stadsbiblioteket och läsa fullmäktigetrycket. Trafiken räknas fortfarande, men nu måste man raga upp siffrorna på gatukontoret.

Fler exempel? Biblioteks-nämnden begrep inte mycket av den kryptiska årsberättelse, som förvaltningen enligt de nya riktlinjerna presenterade. Viktig statistik om utlåning och bokbestånd med kommentarer, som redovisats tidigare, fick inte plats. Så förvaltningen fick i uppdrag att göra en "intern årsberättelse". Men hur när denna den intresserade allmänheten?

Visst ska man vara sparsam, där det är rimligt. Återinför förvaltningarnas årsberättelser, men tryck dem billigare. Kan vpk verka för att beslutet omprövas?

Från verkligheternas värld

Om man för ögonblicket bortser från obehövade VB-kommentarer har VB under sista tiden blivit mer och mer anonym. Den är inte längre i så stor utsträckning som tidigare företrädare för åsikter och opinioner utan för olika läten.

Ta sista Mjau, "Från fablerens värld". Vad ville han katten eller hon katten eller det katten säga?

Att det inte fanns stora män? Eller att stora begravningar inte är för stora män? Eller att begravningen och sorgen är oproportionerliga i förhållande till föremålets värde som levande?

Frågorna kan vara berättigade i ett visst tillfälle även om de ställs

av en katt. I detta speciella sammanhang är dom fullständigt oväsentliga, banala och t o m cyniska.

I det ögonblicket en överväldigande majoritet av svenska folket bär en äkta sorg skall man avhålla sig från inskränkta spekulationer och töntiga kommentarer om inte annat så för att visa respekt för de som sörjer.

Begravningen och alla manifestationer före den var dessutom manifestationer som överskred personen och i stället blev uttryck för mänskliga värden.

Att kunna abstrahera är ett mänskligt prerogativ.

Allt det sagda märker man bättre om man lever bland människor och inte i fablernas värld.

Sign *Tarcisio Bommarco*

Otillräckligt exempel

Tack för inbjudan, Iris Nilsson, men jag kunde inte komma när du visade bilder från Nicaragua. Ironiskt nog var det just ett VB-möte som låg i vägen. Jag hoppas verkligen att jag får ett annat tillfälle.

Jag skrev i VB och gladdes över det spirande radikala uppsvinget bland de unga, men konstaterade att det denna gång inte fanns något "socialistiskt föregångsland" som inspirerade, i stil med gångna generationers Sovjet, Kina eller Vietnam. Men Nicaragua finns ju, invänder du.

Jo. Men jag talade inte om vad som borde vara utan vad som faktiskt är. Och då vill jag hävda att för dagens svenska tjuogoaringar är Nicaragua knappast någon huvudsaklig drivkraft för deras radikalism.

Varför det inte är så kunde jag spekulera över, men det skulle föra alldeles för långt i detta sammanhanget.

Gunnar Sandin

Forts. från sid.3

sätt att bedriva kvinnokamp kändes inte längre meningsfullt. Vi la ner föreningen Kvinnocentrum.

Men KVINNOKAMPEN är meningsfull!!!

Det existerar ett kvinnoförtryck i världen. I Sverige!!! För även om det har lagts en del pengar på "systemkosmetik" här i Sverige som stundtals och på kort sikt maskerar klassamhället och kvinnoförtrycket så har inga strukturer förändrats.

Det är männen som hörs!
Det är männen som syns!
Det är männen som bestämmer!

Det är ju själve fan!!!
Christina Berglund
inte Kvinnocentrum

Blåsläger 86

Just nu ingår meddelande att det är klart med sommars blåsarläger som Vpks blåsorkester i Stockholm ordnar. Det försiggår den 22–29.6 i den klassiska sommarstaden Vaxholm, dit man tar sej med ång- eller annan båt från Stockholm. Om innehåll vet vi inte så mycket än, men stockholmsorkesterns goda kontakter till de mest skiftande musikkretsar i hemstaden bådär gott. Inbokade som lärare är visst redan en professionell flöjtist och en riksspelman!

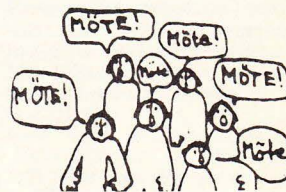
Priset blir 650 kr för spelande vuxna och hälften för barn, och som en nyhet: bara 400 kr för förstagångsdeltagare.

Ytterligare upplysningar t ex genom Gunnar Sandin, tel 135899.

/"All naturen börjar vakna"/

och då ger sej Vandringssektionen ut på sin legendariska Påskvandring. Kom med! Ring Gunnar Sandin, tel 135899, som vet mer.

VPK SKÅNE har offentlig årskonferens på Fakiren i helgen, med början på lördag kl 9.15.

BLÅSORKESTERN. Lö 22.3 kl 13 prick samling för rep vid Fakiren. Spel omk 13.30. Ej appellmöte. Sö 19 rep av fredsprogram. Glöm inte internatet 12–13.4. Se om blåsarläger särskild notis!

MILJÖGRUPPEN. Möte 23/3 kl 19.30 hos Bodil Hansson, Sunnansväg 18S.

VPK IF. Träning på Lerbäcksskolan lördag 22/3 kl 16-18.

DEMONSTRATION MOT APARTHEID till minne av Sharpville, fre 21/3, samling 17.30 Clemenstorget. SOLIDARITETS-FEST fredag kväll kl 19 på Smålands.

MEGAFONER SAKNAS. Vpk behöver sina megafoner. Har du någon hemma så lämna in den på vpk-lokalen snarast.

SOVJET UT UR AFGHANISTAN. Demonstration lö den 22/3, samling Clemenstorget kl 12, avmarsch kl 12.30. Bland annat vpk är medarrangör.

Kompolmöte må 24.3 kl 19.30 på vpk-lokalen. Om Lunds stadsbild och ytterområden.

VECKOBLADET

REDAKTION: Mårten Dunér, Lars Nilsson och Finn Hagberg

KONTAKTREDAKTÖR FÖR NÄSTA NUMMER: Finn Hagberg tel. 12 90 98.